

speelde veel, met zorg opgebouwde goodwill onder de tandheekkundigen. Van kontakten tussen beiden is overigens sindsdien niet meer vernomen.

Wie is de Zwarte Piet?

Wie kan nu eigenlijk verantwoordelijk worden gesteld voor onze gezondheid? Wijzelf als verbruikers uiteraard op de eerste plaats. Maar als het ons aan voldoende informatie ontbreekt? Of als we min of meer misleid worden onder het mom van objectieve voorlichting? Is dan de wetenschap verantwoordelijk, de industrie, de winkelier?

Toors wil toch de nadruk leggen op de aansprakelijkheid van de konsument. „Iedereen is vrij om die produkten te kiezen die door de wetgever zijn toegelaten. Misschien kan de wetgever wat meer signalen gaan geven, bij voorbeeld door voorschriften te verbinden aan sigarettenverkoop of aan snoepreklame op tv, waarvan het „borsteltje” een aardig maar niet erg doeltreffend voorbeeld is. Maar de uiteindelijke vrijheid moet bij het individu blijven. Dát wel. Maar natuurlijk kun je die vrijheid pas verantwoord beleven als je over kennis en voorlichting beschikt. Daarom moet daar nog heel wat aan gebeuren.”

VU-MAGAZINE neemt als vanzelfsprekend aan dat Toors zal juichen als op een goede dag de snoeprekken uit de supermarkt verdwenen zijn omdat daarvoor geen vraag meer is. Maar dat blijkt een misverstand.

„Nee, daar zou ik niet blij mee zijn. Ik geloof dat snoep, met name in de kwetsbare groep jeugdigen, te vaak wordt gebruikt. Maar ik vind niet dat snoep hoeft te verdwijnen. Het draagt bij aan de prettige kanten van het leven.” Toors heeft zijn zoontje op de laatste vakantie in het warme zuiden zelfs af en toe een ijsje gegeven, bekent hij zonder schaamte.

Voelt Toors ook niet voor een opgelegde beperking aan winkels van de hoeveelheid snoep die te koop wordt aangeboden?

„Ik geloof niet dat je dat mag vragen van een groot-winkelbedrijf. Ik zie maar één mogelijkheid en dat is het mondig maken van de patiënt samen met objectieve, begrijpelijke en op de gezondheid gerichte produktinformatie. Maar dan is er nog een lange weg te gaan, want als je ziet dat uit Eykmans onderzoek blijkt dat heel veel tandartsen op fundamentele vragen al geen juist antwoord weten, dan kun je dat van zijn klanten nog minder verwachten.”

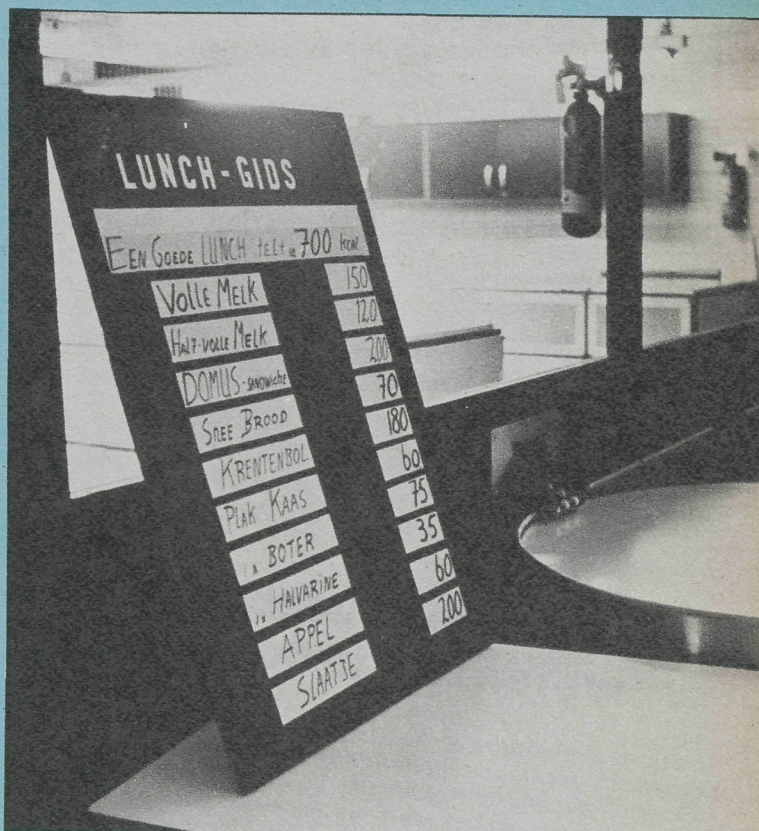
Toors verwacht veel heil van informatie en voorlichting.

ting. Je kunt je echter afvragen of het niet op een dieper niveau moet. Iedereen weet (voorlichting!) dat roken slecht is voor een gezond lichaam, maar dat is nog heel wat anders dan ermee weten te stoppen. Is Toors het met ons eens dat de werking van voorlichting z'n grenzen heeft? „Eenmaal ingesleten gewoonten zijn moeilijk uit te bannen. Daarom denk ik dat je het gros van de volwassenen grotendeels moet „opgeven” en meer werken aan hun kinderen.”

Gezondheid: verschil tussen rijken en armen

Volgens Toors begint die strategie al enkele meetbare suksessen op te leveren. De voorlichting over fluoridetabellen, over tandenpoetsen, over het gevaar van „te vaak suiker” lijkt een meetbare afnem

Een nieuwe generatie studenten wordt voorgelicht door het personeel van het VU-restaurant tijdens de sociale introductie.
Foto: AVC

van cariës bij kinderen te weeg te hebben gebracht. Onderzoekingen toonden dat aan. Toors: „Het aantal kinderen in de kleuterleeftijd zonder gaatjes bedroeg zo'n tien tot twintig jaar terug minder dan vijf procent. Nu is het bijna vervijfvoudigd.” Helaas geldt dat verheugd stemmende cijfer niet voor iederéén. De voorlichting heeft vooral gewerkt bij de mensen met een hogere opleiding, die gewend zijn veel te lezen en informatie op te nemen.

Toors: „De kinderen van die ouders hadden tien jaar terug al vrij gawe gebitten en door de voorlichting zijn die nog beter geworden. De middengroep in de samenleving blijft vrij konstant, wordt iets beter. De laagste groepen worden soms nog slechter.”

Een soort polarisatie, stellen we met Toors vast. De statistieken worden vooral omlaaggehaald doordat de gebitten van kinderen uit buitenlandse minderheidsgroepen gemiddeld slechter zijn dan die van hun Nederlandse leeftijdsgenoten.

Gebitstoestand en welvaart hebben de geschiedenis